

Знамъ, премиличка дѣщице,
 Че не си свободна знамъ,
 И за твой-то красно лице
 Не щятъ откъпъ за да дамъ.

Тжй като е що да сторѣ-жъ?
 Набчи ма, пиленце!
 Милостъ! милостъ! тебе говори-жъ,
 Въ огнь пльва тѣй сърдце.

Най напредъ, катъ да за любѣ-жъ,
 Тебе видѣхъ на свѣта,
 И безъ тебе щж съ нѣгѣ-жъ,
 Като рѣжа въ пролѣтъ-тж.

Мой животъ е твой-тавола,
 Дай и-ж да са утѣшж.
 Помощъ! помощъ! доръ са моли-жъ,
 Че останахъ безъ дѣшж.

Гдемо тыси что-то можешь
 Тѣка да ма съживишь,
 Яко ли ми не поможешъ,
 Като мрж, ела ма вижъ.

— 1945 —